

Puigdemont, entre amics

A Salt, el president de la Generalitat es dona un bany de masses
Reclama al govern espanyol que tingui en compte la mobilització d'ahir i insisteix que es busqui una sortida política i no pas judicial

Puigdemont saluant la gent de la fila zero, al cap de poc d'arribar-hi. Foto: R. E.

Feia mitja hora que la concentració s'havia donat per acabada però a Carles Puigdemont no el deixaven marxar de la rodalia de l'antiga estació del carrilet de Salt, per on el seguici presidencial intentava abandonar l'acte. Com si es tractés d'un roquer descobert al carrer per un grup de fans o un Messi sortint de l'entrenament, mirava de complaure les desenes de persones que buscaven donar-li la mà, fer-se selfies amb ell o, simplement, tocar-lo, per poder-ho explicar algun dia. El Procés, el viatge a Ítaca, necessita ídols, i ahir a Salt en tenien un a mà que, a més, era d'allà i s'hi posava bé. Puigdemont hi feia bona cara, donant la raó a aquells que asseguren que és un home pacient. Era el final del bany de masses (gairebé literal: ahir a la tarda, a l'avinguda dels Països Catalans de Salt, el personal es va banyar en suor) en què

van submergir l'exalcalde del municipi veí. Va ser un bany de masses colossal, d'aquells que es gaudeixen –suposem– molt de tant en tant.

El president havia arribat força abans de les cinc. Vestia la versió informal de l'uniforme presidencial, que sol ser el mateix que s'estila en els mítings: camisa blanca i texans. Després de superar unes quantes barreres de fans, a ell i la seva família els van situar a la fila zero, l'espai a prop de l'escenari reservat a representants d'institucions i entitats. L'alcalde de Salt, Jordi Viñas, va complir en el seu paper d'amfitrió, i ni ell ni els dirigents locals d'Òmnium i l'ANC se'n van separar mai. Tampoc l'alcaldesa de Girona, Marta Madrenas. A distància, el conseller Santi Vila tenia un paper més discret, però déu n'hi do el bon tracte que li van dispensar. Encaixades, abraçades, autofotos, fotos de grup, petons a criatures... Al president el vam veure intercanviant impressions amb els alcaldes de Crespià, Xevi Quer; Palol de Revardit, Jordi Xargay, o Besalú, Lluís Guinó (s'hi va retratar, junt amb la seva filla), abraçar-se amb la parlamentària ripollesa Teresa Jordà, saludar l'adjunt a l'alcaldia de Perpinyà Brice Lafontaine... De mica en mica el control a l'accés a la zona VIP es va anar relaxant i, rere els periodistes, s'hi van escolar gent anònima armada d'estelades i mòbils. Un grup de sordmuts van celebrar haver pogut estar al costat del president. Senyores de certa edat s'enfilaven a les tanques per retratar el personatge des de lluny. Convidats a la zona noble buscaven situar-se a prop del president per sortir a les fotos.

L'arribada de les escenografies col·lectives va portar una estona de calma. Flanquejat per Marta Madrenas, Jordi Viñas i la consellera Dolors Bassa, Puigdemont va atendre amb cara seriosa la petició que, des de l'escenari, li feia el conductor de l'acte, Quim Masferrer: "No ens decebeu, no ens decebeu, no ens decebeu", va insistir l'actor, després de recordar a les autoritats la il·lusió que estava movent aquella gentada.

La suor ja baixava per força rostres i moltes esquenes ja es veien xopes quan el cant d'Els segadors va cloure la concentració. Aleshores l'assetjament el vam fer els mitjans de comunicació, impacients per treure un titular de la boca presidencial. "Avui és un d'aquells dies en què Catalunya ha tornat a fer història", va resumir

l'experiodista, un cop constatat l'èxit de la convocatòria. I després, tres missatges. Primer: "Els catalans no estan cansats, en absolut, estan molt motivats. És la cinquena vegada consecutiva en la història que aquest país es comporta d'aquesta manera." Segon: "Ja és hora que qui n'hagi de prendre nota, en prengui nota, perquè això ha vingut per quedar-se, la gent està mobilitzada fins al final, la gent ens demana que siguem fidels al mandat, que siguem dignes de l'encàrrec que ens han fet. Nosaltres en prenem nota i crec que la classe política espanyola hauria d'entendre que cinc anys després d'aquestes mobilitzacions extraordinàries –i avui n'ha estat una d'elles– aquí, a Catalunya, el que hi ha té molt de fonament." I tercer: "És el moment que la classe política s'adoni que sense Catalunya no es pot governar Espanya i que la solució a la demanda catalana és política, no judicial. Som aquí fins al final."

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 12-09-2016 Pàgina 16

-El Punt Avui. Barcelona 12-09-2016 Pàgina 16

-El Punt Avui. Camp i Ebre 12-09-2016 Pàgina 16

-El Punt Avui. Lleida 12-09-2016 Pàgina 16

-El Punt Avui. Maresme 12-09-2016 Pàgina 16

-El Punt Avui. Catalunya Central 12-09-2016 Pàgina 16

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1003109-puigdemont-entre-amics.html>